

SCÉNKA NA JASLIČKOVÚ SLÁVNOSŤ

Úvodná pieseň

- Janka:** Mami, mami pozri, čo som našla pod stromčekom! (*Uteká pod stromček a vezme pripravený darček.*)
Aká pekná bábika!
- Ferko:** A ja som dostal nový peráčnik!
- Anička:** Ja veľkého plyšového maca!
- Zuzka:** Ocko, pozri čo mi priniesol Ježiško! Krásnu knihu – práve takú, akú som chcela.
- Otecko:** Presne tak, priniesol ti to Ježiško. Od neho je všetko, čo tu dnes máme: stromček, koláče, darčeky, aj Vianoce, na ktoré sa všetky deti tak tešia. Ježiško má dnes totiž narodeniny.
- Mamička:** Naozaj môžeme byť šťastní, naše Vianoce sú krásne. No na svete je aj dnes veľa smutných detí. Nemajú vodu a jedlo, stratili blízkych alebo plačú, lebo v ich krajine je vojna. Aj na Vianoce sú mnohé deti opustené a smutné. A pritom by Vianoce mali byť pre všetkých radostným časom.
- Janka:** Ondrej od susedov mi povedal, že aj on dostal krásne darčeky. Pozval ma k nim. Vraj bude v telke dobrý film, lenže... akurát vtedy bude svätá omša. Ocko, musím na ňu ísť?
- Otecko:** Vieš, Janka, do kostola nejdeme na Vianoce preto, že musíme. Oslavujeme Ježiškove narodeniny. Je to veľký sviatok pre všetkých kresťanov a Ježiška ideme poprosiť o dar, ktorý nemôžeme dostať pod vianočný stromček.
- Anička:** A aký je to dar?
- Otecko:** No taký, ktorý do vyzdobenej papierovej krabice nezabališ. Napríklad zdravie, pokoj alebo radostný život... Keď pozveš Ježiša do svojho srdiečka vo svätom prijímaní, určite Ti pribalí aj nejaký ten „darček“ navyše. Ak Ho budeš mať rada a poslúchať Jeho rady, máš sa na čo tešiť...
- Ferko:** Ja sa veľmi teším a pôjdem sa pozrieť aj k Betlehemu. Tam je to také krásne!
- Zuzanka:** Aj ja!
- Mamka:** Viete deti, Ježiškovo narodenie bolo niečo úžasne. Prišiel k nám ako malé dieťa, aby sa ho nikto nebál. Prišiel k vám, deťom i k nám dospelým, aby sme sa mohli všetci stať Božími deťmi. Doniesol nám radosť a volá nás k sebe. Ježiško prišiel na našu zem, aby za nás zomrel na kríži a tak nám otvoril bránu do neba.
- Otecko:** Je to veru tak. Narodenie Ježiška je pre nás radosťou, ale pre svätého Jozefa a pre Pannu Máriu to vôbec nebolo ľahké. Keď Panna Mária čakala Ježiška, prišiel od cisára Augusta rozkaz, aby sa každý dal zapísať v meste, z ktorého pochádza. A tak sa Jozef spolu s Máriou museli vydať na ťažkú cestu. Nože Zuzanka, prečítaj nám úryvok z Evanjelia podľa svätého Lukáša a potom si o tom niečo povieme. **Lk 2, 1-7**

V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta vykonať súpis ľudu po celom svete. Tento prvý súpis sa konal, keď Sýriu spravoval Kvirínus. A všetci šli dať sa zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazaret do Judey, do Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem lebo pochádzal z Dávidovho domu a rodu, aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou, ktorá bola v po žehnanom stave. Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci.

- Janka:** Ja nikde nevidím, že by mali nejaké veľké ťažkosti.
- Mamka:** A veru mali. Veľmi ťažko sa putovalo Pannu Máriu na hrbolatej a dlhej ceste. A keď prišli do Betlehema, nikde ich nechceli prijať, lebo Mária čakala dieťa a ľuďom bolo veru ťažko poskytnúť jej pomoc. Nechceli sa podeliť o jednu izbičku a o kúsok chleba s inými.
- Otecko:** Mária s Jozefom neboli bohatí a keď nemali peniaze, museli ísť preč. Nemocnice vtedy neboli. Namiesto útulnej izbičky dostali maštal, namiesto radiátorov ich zohrievali oslík a vól. A postieľku s perinou pre Ježiška veru tiež nemali. Tou boli jasle naplnené senom.
- Anička:** Ale prečo musel prísť Ježiško na svet taký chudobný. Veď Boh mohol urobiť zázrak, aby sa narodil v paláci ako kráľ!
- Otecko:** Ježiško totiž chcel prísť ako jednoduchý človek, aby mohli k nemu prísť všetci – aj chudobní a utláčaní. A vidíte, obyvatelia Betlehema poslali Jozefa s Máriou preč, neprichýlili ich vo svojich príbytkoch. Aj sväté Písmo hovorí: „K svojim prišiel a vlastní ho neprijali.“
- Mamka:** Ale dobrý Boh ich predsa nenechal samých. Pomohol im, aby našli hoci aj chudobnú maštal a tam Panna Mária darovala svetu Spasiteľa a Kráľa. Vidíte? V chudobe, v pokore a v tichosti koná Pán Boh veľké veci. Nie v hluku, v pýche a tam, kde si ľudia zakladajú na svojom bohatstve. Nože deti, pozrite sa, ako to vtedy asi vyzeralo!

Scéna 2

(Jozef s Máriou idú kostolom k „Betlehemu“, ktorý bude vpredu medzi oltárom a bohostánkom.)

- Mária:** Ach ja už nevládzem! Jozef, pomôž mi!
Jozef: Neboj sa Mária, musíš vydržať! Veď Boh nie je stavec, ktorý zabúda. On pamätá na prisľúbenia, ktoré dal svojmu ľudu. Keď teda chcel, aby sme sa vydali na túto cestu, určite dá sil a pomoci, aby sme šťastne došli.
Rozprávač: Veď sa musí splniť proroctvo, ktoré dal Micheášovi: A ty Betlehem, Efrata, pramalý si medzi tisícami Júdu, z teba mi vyjde ten, čo má vládnuť v Izraeli a jeho pôvod je odpradávná, odo dní večnosti.
Mária: Jozef, ďakujem ti za tvoju pomoc. Predsa som šťastná.
Rozprávač: Lebo Boh zhladal na poníženosť svojej služobnice. Hľa od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný a sväté je jeho meno.
Jozef: Mária, pozri, vidím Betlehem! Vydrž! Už to nie je ďaleko.
Mária: Ozaj, vidím domy! Dúfam, že nás niekde prijmú.
Jozef: Neboj sa určite nás prijmú, veď Boh nás nikdy neopustí.

V Betleheme (meste): (klope sa na dvere)

- Jozef:** Šalom, pokoj vám, dobrí ľudia! Prosíme vás, prijmite nás do vášho domu, lebo Mária, moja manželka, čaká dieťa a deň pôrodu je už blízko!
Obyvatel': Aha! Galilejčania! A máte dost' peňazí na zaplatenie nocľahu?
Jozef: Nemáme, ale keď je Boh u vás, prijmite nás!
Obyvatel': Ba čoby! Choďte si hľadať iný príbytok, možno vás prijmú. A teraz odíďte od nás!
Jozef: Poď, Mária, pôjdeme hľadať inde.
(zaklopali na druhý dom)
 Šalom, dobrí ľudia, môžeme u vás prenocovať? Pozrite, Márii, mojej manželke prichádza čas pôrodu a nemáme kde hlavu skloniť.
Obyvatel': My máme už obsadené, už tu niet miesta pre vás, skúste sa inde opýtať!
(Veľa obyvateľ'ov odpovedá, ale nie naraz) : Ani u nás!
Mária: Jozef, kde sa podejeme? Kam pôjdeme?
Iný obyvateľ': Viem o jednom mieste, kde sa môžete zložiť. Na okraji mesta je jaskyňa a v nej maštal, kde pastieri prechovávajú svoje stáda, ale teraz je prázdna. Tam choďte! Je tam len osol a vôl!
Jozef: Ďakujem ti, nech ti Pán dobrom odplatí za to, že si nám poradil a ukázal cestu.
Mária: Bude to chudobné, ale ďakujem Bohu, že nás nenechal opustených.
 Ďakujem Ti Bože, za túto maštaliku!
 A teraz poďme, Jozef, rýchlo! Dieťa sa už pýta na svet.

(Jozef a Mária prídu do maštal'ky, rozbalia si veci, čo mali v nejakej kapsičke pri sebe, a vložia bábiku do kolísky alebo do toho, čo bude pripravené. Poklonia sa mu a Mária sa s ňou mojká. Bábika predstavuje Ježiška, preto ju oblečte do plienok. Robia to počas rozprávania rozprávača.)

- Rozprávač:** Jozef s Máriou po dlhom a náročnom putovaní došli na miesto, kde mal uzrieť svetlo sveta Mesiáš a Kráľ. A keď sa tam zdržiavali, nadišiel čas pôrodu. Bola tichá a jasná noc. Mária porodila svojho syna, zavinula ho do plienok a uložila v jaslach. Potom sa mu poklonili a Jozef nazval dieťa Ježiš, čo znamená Spasiteľ, ako mu to oznámil Pán.

(Pieseň, napr.: Tichá noc, svätá noc)

Scéna 3

- Janka:** Mamička a čo bolo ďalej? Ostal Ježiško v jaslach sám, opustený a nikto k nemu neprišiel?
Mamička: Nie kdeže! Bol s ním svätý Jozef a Panna Mária. Mal pri sebe tých, ktorých mu Boh poslal, aby ho chránili a starali sa oň.
Otecko: Toto je úloha všetkých rodičov. Svätá rodina nám má byť vzorom a príkladom. Tak, ako Ježiš, je každé dieťa Božím darom. Pre rodinu bolo v časoch Pána Ježiša dieťa znakom Božieho požehnanie.
Mamička: A poslušné, dobré deti boli veľkým vyznamenaním pre rodičov. A nielen to. Ale deti, tým, že si ctili a poslúchali rodičov zvolávali na seba Božie požehnanie, aby keď budú veľkí aj oni mali dietky dobré a vdačné, čo sa o nich postarajú, keď budú starí a nevládni.
Anička: Ozaj a neprišiel k Ježiškovi nik iný? Nikto sa mu neprišiel pokloniť? Veď predsa prišiel spasiť všetkých ľudí.
Mamička: Nože Zuzanka prečítaj, čo nám o tom hovorí svätý Lukáš vo svojom Evanjeliu a potom sa na to spolu pozrieme.
Zuzanka: *Prečíta časť evanjelia podľa Lukáša, Lk 2, 8-20*

V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal: "Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jaslích." A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili: "Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle." Keď anjeli odišli od nich do neba, pastieri si povedali: "Poďme teda do Betlehema a pozrime, čo sa to stalo, ako nám oznámil Pán." Poponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jaslích. Keď ich videli, vyrozprávali, čo im bolo povedané o tomto dieťati. A všetci, ktorí to počúvali, divili sa nad tým, čo im pastieri rozprávali. Ale Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich.

Scéna 4

(Pastieri sú vzadu za lavicami, asi tam, kde je ohrievač. Hrejú sa a pritom sa veselo rozprávajú. Hovoria o ovciach, koľko sa stratilo, podojilo, koľko syra sa narobilo a podobne. Rozprávajú nahlas, aby ľudia počuli.)

Príde Anjel Gabriel z chóra k pastierom, zastane a zvolá:

Gabriel: Pastieri, pastieri, vstávajte! Priniesol som vám radostnú zvesť!

(Pastieri utekajú k dverám s veľkým krikom, dvíhajú ruky k nebu, tisnú sa k sebe a bedákajú)

Pastier: Jáj mátoha! Bože našich otcov, zachráň nás!

Druhý pastier: Čo je to za strašidlo? Ja ešte nechcem zomrieť, jááááá!

Tretí pastier: Bože pamätaj na svoju zmluvu s Izraelom, odíď od nás zlý duch!

Gabriel: Nebojte sa! Ja som anjel Gabriel, poslaný od najvyššieho Boha, aby som vám oznámil, že sa v Betleheme narodil Spasiteľ a Mesiáš! Boh vidí, že sa ho bojíte, preto vám bude toto znamením: Nájdete dieťa zavinuté do plienok a uložené v jaslích. Hviezda vás tam privedie!

(pribehnú aj ostatní anjeli z lavíc ku Gabrielovi a spolu zvolajú:)

Anjeli: Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!

Pieseň : Napríklad: JKS Narodil sa Kristus Pán 1. – 3. verš.

(Po skončení piesne sa anjeli vrátia na svoje miesto, Jozef s Máriou sú stále na mieste, tam sa hrajú a Ježiškom, alebo sedia a počúvajú. Počas piesne sú pastieri ešte na mieste.)

Pastier: Čo tu ešte stojíme? Poďme teda!

Druhý pastier: Ja donesiem Ježiškovi ovečku!

Tretí pastier: A ja mu vezmem kožky, aby mu bolo teplúčko!

Štvrtý pastier: A ja mu zoberiem žincice a syra!

Piaty pastier: Poďme teda a nemeškajme!

(Pastieri odchádzajú do Betlehema, klaňajú sa Ježiškovi a dávajú mu dary. Aj mu pritom niečo hovoria, ale len potichu. Potom tam ostanú sedieť na koberci.)

Počas odchodu Pieseň - napríklad: JKS Dobrý Pastier sa narodil

Scéna 5

Ferko: To muselo byť veľmi krásne. Vieš ako rád by som bol medzi tými pastiermi? Keby som sa tak mohol Ježiškovi pokloniť a vidieť ho na vlastné oči. Daroval by som mu najkrajšiu ovečku aj hračku, čo mám najradšej – tú čo by som nikomu inému nedal za nič na svete.

Mamička: Ježiško práve toto od teba čaká. Ale On nechce hračku, ani koláčik, ale tvoje čisté srdiečko a tvoju čistú dušu, aby mohol k tebe prísť a bývať u teba.

Otecko: Ježiško sa nenarodil preto, aby nás raz opustil, ale aby s nami ostal vždy, po všetky dni nášho života. Pozri, prichádza k nám vo svätom prijímaní. Vždy znova a znova k nám chce prísť. A záleží len od nás, či ho prijímeme alebo ho pošleme, nech si ide hľadať príbytok inde.

Mamička: Vidíš, Vianoce môžeme prežívať stále. Ježiško sa nám narodí v srdci vždy, keď po ňom túžime a keď ho prijímeme vo svätom prijímaní.

Otecko: A vôbec sa ho nemusíme báť, lebo On chce, aby mohol prebývať v nás. Preto si vzal telo a stal sa jedným z nás. Nebojme sa teda, veď chceme mať všetci večný život v nebi. Nože počúvajte a pridajte sa aj vy do spevu!

(Anjeli vyjdú pomedzi ľudí, môžu sa pochytať za ruky, aj s ľuďmi a spievajú nejakú obľúbenú vianočnú pieseň...)

KONIEC.